

Mandatele Grupului de Lucru privind Detenția arbitrară; Raportorul Special privind drepturile persoanelor cu dizabilități; Raportorul Special privind execuțiile extrajudiciare, sumare sau arbitrare; Raportorul Special privind dreptul tuturor de a se bucura de cel mai înalt standard realizabil de sănătate fizică și mintală; și Raportorul Special privind tortura și alte tratamente ori pedepse cu cruzime, inumane sau degradante¹

REFERINȚĂ
UA ROU 1/2017

5 Mai 2017

Excelență,

Avem onoarea să ne adresăm dumneavoastră în calitate de Grup de Lucru privind Detenția arbitrară; Raportorul Special privind drepturile persoanelor cu dizabilități; Raportorul Special privind execuțiile extrajudiciare, sumare sau arbitrare; Raportorul Special privind dreptul tuturor de a se bucura de cel mai înalt standard realizabil de sănătate fizică și mintală; și Raportorul Special privind tortura și alte tratamente ori pedepse cu cruzime, inumane sau degradante, în temeiul Rezoluțiilor nr. 33/30, 26/20, 26/12, 33/9 și 34/19 ale Consiliului pentru Drepturile Omului.

În acest context, dorim să aducem la cunoștința Guvernului Excelenței Voastre informațiile pe care le-am primit cu privire la **presupuse detenții arbitrare și alte încălcări ale drepturilor omului comise împotriva a cel puțin 48 de persoane cu dizabilități psihosociale și intelectuale plasate în instituția de stat Măciuca, din județul Vâlcea**. Acuzațiile de violență și abuz, incluzând folosirea izolării și a conțenționării, înregistrate în perioada 2014-2017, pot constitui o formă de tortură și alte rele tratamente.

Conform informațiilor primite:

Centrul de Recuperare și Reabilitare Neuropsihică Măciuca, numit în continuare instituția Măciuca, înființat în anul 1972 și funcționând sub administrarea Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului (DGASPC) a județului Vâlcea, este o instituție cu regim închis pentru persoane cu dizabilități psihosociale și intelectuale. Persoanelor din această instituție nu le este permis să părăsească incinta instituției când doresc și sunt ținute sub supraveghere continuă. Vizitatorii din afară au acces în incintă doar cu acordul directorului.

La data de 26 ianuarie 2017, 21 de femei și 27 de bărbați cu dizabilități psihosociale și intelectuale, cu vârste cuprinse între 20 și 48 de ani, erau plasate în cadrul instituției Măciuca.

Internarea în cadrul instituției nu necesită un ordin judecătoresc și poate fi autorizată de către o rudă apropiată a persoanei cu dizabilități psihosociale și intelectuale ori de către tutore. Majoritatea persoanelor au fost plasate în cadrul instituției la cererea unor membri de familie care se găsesc în situație de sărăcie și cărora le lipsesc serviciile de asistență în

¹ Traducere neoficială din limba engleză în limba română, realizată de Centrul de Resurse Juridice. Documentul, în original, este disponibil la <https://spcommreports.ohchr.org/TMResultsBase/DownloadPublicCommunicationFile?gId=23087>.

comunitate. Conform informațiilor primite, patru persoane, lipsite de capacitate juridică, au fost instituționalizate prin decizia tutorilor legali. Celelalte persoane au fost transferate din centre de plasament în momentul împlinirii vârstei de 18 ani și închise în cadrul instituției, împotriva voinței lor, de mai bine de un deceniu.

Conform unor rapoarte independente de monitorizare, persoanele din instituția Măciuca sunt forțate să locuiască împreună în grupuri de trei până la șapte persoane pe cameră și să împartă un număr total de 10 dormitoare, situate la parterul și etajele inferioare ale unei clădiri vechi și dărăpănate. Fiecare persoană are mai puțin de 6 metri pătrați de spațiu personal. Toate obiectele de mobilier și alte obiecte din camere sunt împărțite cu celelalte persoane. Camerele au un aspect ascetic, pereții sunt acoperiți cu faianță de tipul celei din spitale, fără decorațiuni, covoare sau perdele. În camerele lor, persoanele nu au obiecte personale sau care le aparțin, nici măcar haine personale.

Există o baie și câteva toalete la fiecare etaj, acestea fiind folosite atât de femei, cât și de bărbați. Din cauza igienei precare, toate persoanele sunt tunse scurt.

Mesele sunt servite la ore fixe, de trei ori pe zi, într-o sală de mese comună. Persoanele din instituție nu își pot exercita nicio preferință sau opțiune privind mâncarea pe care o primesc.

O serie de persoane cu dizabilități care utilizează scaune cu roțile au fost situate la primul etaj, care poate fi accesat numai prin intermediul unor scări. Aceste persoane sunt, prin urmare, complet izolate și lipsite de orice posibilitate de a părăsi etajul în mod independent sau de a fi imediat evacuate în caz de urgență. În plus, rapoartele indică faptul că instituția nu dispune de un plan clar de acțiune în caz de urgență, cu proceduri de evacuare și niciun membru al personalului nu este instruit pentru a asista evacuarea persoanelor care nu pot părăsi clădirea fără sprijin.

În conformitate cu registrul de conțenționare ținut de instituție, personalul poate aplica conțenționare fizică la discreția sa, pentru a-i calma pe cei care sunt considerați agitați sau violenți. Metodele de conțenționare care au fost aplicate includ legarea de pat sau legarea de un obiect imobil. Ca urmare a reținerii prelungite sub o astfel de conțenționare, oamenii au rămas cu răni adânci vizibile în jurul încheieturilor și al gleznelor. Potrivit unor mărturii, măsurile de conțenționare pot dura mult timp, de la 40 de minute până la câteva ore. S-a afirmat că, în timp ce țineau persoanele internate legate, personalul instituției Măciuca părăsea sediul pentru a efectua lucrări de întreținere la locuința Directorului instituției în schimbul unor zile libere plătite.

Instituția este echipată, de asemenea, cu o cameră de izolare în curs de renovare, astfel încât să fie adus la standardele stabilite prin Ordonanța de Guvern nr. 488/2016, care aprobă Normele de aplicare ale Legii privind sănătatea mintală. Conform Ordonanței mai sus menționate, camera de izolare trebuie să fie dotată cu o ușă metalică cu ferestre barate de observații, izolată fonic de exterior, cu pereți și pardoseli acoperite complet cu o țesătură durabilă, fără cusături vizibile și cu iluminare interioară slabă.

O analiză a legislației relevante indică faptul că atât conțenționările, cât și izolarea individuală sunt permise în baza Legii nr. 487/2002 privind sănătatea mintală și a Normelor de aplicare a acesteia, adoptate de Ministerul Sănătății.

Rapoartele primite sugerează că, după ce ajung în custodia instituției, persoanele cu dizabilități nu au la dispoziție o cale legală pentru a contesta închiderea și pentru a adresa plângeri legate de încălcările drepturilor omului pe care le-au suferit în timpul acesta. Nu există mecanisme ale statului de monitorizare și de contestare a măsurilor care ar putea detecta încălcări și ar putea ajuta victimele să depună plângeri și să solicite reparații în proceduri judiciare. Pe de altă parte, echipele independente de monitorizare ale societății civile nu au acces în instituții. Persoanele închise în cadrul instituției nu dispun de informații de bază cu privire la drepturile lor individuale, inclusiv dreptul lor de a depune plângeri în fața organelor de drept intern. Mai mult, s-a observat că persoanele cu capacitate limitată de exprimare sau fără capacitate de a se exprima nu au avut niciun acces la suport de comunicare care să-i ajute să raporteze încălcările și să fie înțeleși de instituțiile naționale mandatate să identifice și să acționeze în caz de încălcare a drepturilor omului.

Conform datelor colectate de organizațiile societății civile, numărul de decese care au loc în instituția Măciuca este alarmant de ridicat. În 2016, zece persoane, născute între 1937 și 1995, au decedat. Potrivit dosarelor medicale ale acestor persoane, decesele au survenit ca urmare a insuficienței cardiorespiratorii cauzate de pneumonie sau complicații legate de bronșita acută. Cu toate acestea, nu există niciun document medical care să ateste intervenții de urgență sau de spitalizare urgentă în încercarea de a oferi acestor persoane un tratament adecvat pentru salvarea vieții. Potrivit altor surse de încredere, numărul total de decese din cele patru instituții pentru persoanele cu dizabilități din județul Vâlcea în perioada 1 ianuarie - 28 septembrie 2016, se ridică la 21 de copii și adulți.

În ciuda obligației legale ce îi incumbă de a investiga cauza deceselor în instituții, inclusiv pentru a efectua autopsii, așa cum prevede Legea nr. 135/2010 privind procedurile penale revizuite și Ordinul comun nr. 1134/255/2000, unitatea de poliție din Măciuca a refuzat să dispună examinările medico-legale necesare.

În decembrie 2016, Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului din Valcea (DGASPC), Agenția pentru Plăți și Inspecție Socială Vâlcea și Consiliul Județean au fost avertizați despre încălcările grave ale drepturilor omului care au loc în instituția din Maciuca, însă nu pare să fi fost întreprinsă nicio acțiune pentru a proteja persoanele plasate în instituție de viitoare încălcări grave ale drepturilor omului și pentru a remedia situația. Într-o scrisoare din 14 februarie 2017, Parchetului de pe lângă Tribunalul Vâlcea i-a fost solicitat să intervină în legătură cu acuzațiile de tortură sau alte rele tratamente și să inițieze cercetări în legătură cu circumstanțele care au condus către decesele din instituția Măciuca. Cu toate acestea, nu există o confirmare oficială a faptului că Procuratura a deschis o anchetă ca răspuns la aceste acuzații.

Înainte de decembrie 2016, 95 de persoane erau plasate în instituția de la Măciuca. În decembrie 2016, 47 de persoane au fost relocalate de la instituția Măciuca la instituții similare din Bistrița (șapte persoane), Milcoiu (patru persoane), Zătreni (două persoane) și Băbeni (34 de persoane). Camerele în care aceste persoane stătuseră nu mai puteau fi folosite din cauza stării lor deplorabile. Niciuna dintre persoanele în cauză nu a fost consultată cu privire la transferul ei și nici nu i s-a oferit sprijin pentru alternativele de tranziție în comunitate. Deciziile au fost luate la nivelul directorilor instituției Măciuca și ai instituțiilor de primire menționate mai sus. Transferurile s-au bazat pe argumentul că unele camere nu mai ofereau condiții de trai adecvate și nu au putut fi renovate.

Se estimează că, în România, peste 24.000 de persoane cu dizabilități sunt închise în instituții similare.

Fără a prejudeca acuratețea acestor afirmații, ne exprimăm îngrijorarea serioasă față de situația celor 48 de persoane cu dizabilități despre care s-a raportat că ar fi lipsite de libertate în instituția Măciuca și față de celelalte 47 de persoane despre care s-a raportat că au fost relocate în alte instituții similare din țară, se presupune, fără consimțământul lor și fără a li se oferi un sprijin adecvat pentru a permite tranziția acestora la vieți independente și incluziune în comunitate. Dorim să amintim faptul că Guvernul Excelenței voastre are responsabilitatea primară de a garanta că persoanele cu dizabilități se bucură de drepturile omului și de a proteja acele drepturi care sunt predispuse la forme de încălcare specifice dizabilității, inclusiv privarea de libertate pe motiv de dizabilitate reală sau percepută, negarea accesului la servicii de suport esențiale, segregarea, instituționalizarea și decesele în custodie.

În special, suntem preocupați de practica sistemică a instituționalizării care, în sensul acestei comunicări, presupune plasarea nevoluntară a persoanelor în custodia instituțiilor pe baza dizabilităților lor reale sau percepute și fără a le asigura accesul la căi de atac eficiente. Această formă specifică de privare de libertate pe criteriul dizabilității are o natură discriminatorie și contrazice principiile fundamentale de drepturilor omului legate de libertate și securitate, inclusiv garanții procesuale importante care ar trebui să se aplice fiecărei persoane private de libertate.

Prin urmare, solicităm Guvernului Excelenței voastre să adopte toate reformele legislative și administrative necesare și măsurile judiciare pentru a preveni și a remedia instituționalizarea nevoluntară a persoanelor cu dizabilități. În acest context, remediile adecvate pentru încălcarea drepturilor omului pot include furnizarea de locuințe gratuite sau la prețuri accesibile, sprijin economic și servicii în comunitate pentru a facilita traiul independent și incluziunea în comunitate, inclusiv alternative care nu presupun diagnostic medical și intervenții non-consensuale.

În special, îndemnăm Guvernul Excelenței voastre să introducă un moratoriu asupra noilor admiteri în instituții și să instituie un cadru de politici care să ghideze procesul de dezinstituționalizare și să asigure tranziția către alternative din comunitate. Acest cadru ar trebui să includă adoptarea unui plan de acțiune cu termene clare și repere concrete, redistribuirea fondurilor publice de la instituții la servicii comunitare și dezvoltarea unui sprijin comunitar adecvat pentru persoanele cu dizabilități, cum ar fi asistență pentru locuire, sprijinul la domiciliu, suportul celor din jur, servicii de tip respiro.

În același timp, dacă au fost prezentate cu acuratețe, condițiile de trai deplorabile din instituția Măciuca și expunerea persoanelor plasate acolo la măsuri de constrângere, inclusiv utilizarea conțenționării mecanice și utilizarea izolării ar putea constitui tratament ori pedepse cu cruzime, inumane sau degradante și, în anumite circumstanțe, chiar și tortură. Prin urmare, invităm Guvernul Excelenței voastre să inițieze acțiuni imediate care să vizeze punerea în aplicare a interzicerii torturii și a oricăror alte forme de rele tratamente, să investigheze toate afirmațiile privind abuzul de drepturi ale omului, să responsabilizeze făptașii și să furnizeze remedii pentru victime, inclusiv compensare adecvată și reabilitare.

Mai mult, ne exprimăm profunda îngrijorare cu privire la decesele survenite în custodia instituțiilor administrate de stat și aparenta lipsă de investigații. În special, îndemnăm guvernul Excelenței voastre să investigheze și să elucideze circumstanțele care au condus la moartea a zece persoane plasate la instituția din Maciuca în 2016 și să prevină decesele viitoare, punând capăt situațiilor care pun în pericol viața persoanelor și luând măsuri ferme care vizează protejarea dreptului la viață al persoanelor cu dizabilități.

Suntem, în egală măsură, îngrijorați de faptul că victimele de la Măciuca și din alte instituții similare nu se bucură de exercitarea efectivă a drepturilor lor privind accesul la justiție. Se pare că instituțiile nu sunt supuse nici unei forme de monitorizare externă independentă și că oamenii au puține oportunități de a contacta organele judiciare cât timp sunt închiși în instituții. Mai mult decât atât, suntem preocupați de faptul că persoanele care se află sub custodia instituțiilor nu sunt informate cu privire la modalitățile prin care pot să iasă din sistemul instituționalizat, în mod eficient și prompt, inclusiv despre măsurile provizorii. Pentru susținerea și apărarea drepturilor persoanelor cu dizabilități, încurajăm Guvernul Excelenței voastre să asigure monitorizarea independentă, periodică și adecvată a tuturor instituțiilor relevante până la desființarea acestora și să elaboreze proceduri, asistență și cazare accesibile, după cum sunt necesare pentru a ajuta persoanele să își exercite drepturile.

În legătură cu acuzele și îngrijorările menționate mai sus, dorim să reamintim Guvernului Excelenței voastre normele și standardele internaționale aplicabile în domeniul drepturilor omului relevante pentru acest caz, inclusiv obligația de a se asigura că persoanele cu dizabilități își pot exercita deplin și efectiv toate drepturile și libertățile fundamentale în mod egal cu alte persoane, în special în ceea ce privește exercitarea dreptului la viață, dreptul la integritate fizică și mintală, sănătate, locuire, viață independentă și dreptul de a nu fi supus exploatării, violenței și abuzului.

Dorim să atragem atenția Guvernului Excelenței dumneavoastră asupra articolului 6 (1) al Pactului internațional privind drepturile civile și politice ratificat de Guvernul dumneavoastră la 9 decembrie 1974, care garantează dreptul inerent la viață al fiecărui individ și că nimeni nu va fi privat în manieră arbitrară de viața sa. În urma Comentariilor Generale 6 și 31 ale Comitetului pentru drepturile omului, dreptul inerent la viață nu trebuie interpretat restrictiv. Statelor nu le este doar interzis să încalce în mod direct dreptul la viață, ci acestea sunt și obligate și să adopte măsuri pozitive pentru a proteja acest drept și a preveni încălcări, atât din partea actorilor de stat, cât și a celor nestatali. În ce privește cazul sus-menționat al instituției Măciuca, o instituție administrată de stat, par a fi angajate atât responsabilitatea statului de a respecta dreptul la viață al persoanelor cu dizabilități, cât și obligația acestuia de a proteja și asigura dreptul lor la viață.

În ceea ce privește numărul mare de decese raportate la instituția Maciuca și lipsa investigației cauzelor acestora, în special refuzul unității de poliție din Maciuca de a dispune examinările medico-legale necesare, am dori să reamintim că Principiile privind prevenirea și investigarea efectivă a executărilor extrajudiciare, arbitrară și sumare (Rezoluția ECOSOC 1989/65) prevăd că toate cazurile în care plângerile rudelor sau alte rapoarte de încredere sugerează moartea din cauze nenaturale ar trebui să facă obiectul unei investigații aprofundate, prompte și imparțiale (Principiul 9).

De asemenea, dorim să ne referim la dreptul persoanelor cu dizabilități de a nu fi private de libertate în mod arbitrar și dreptul la o recunoaștere egală în fața legii, așa cum

este consacrat, *inter alia*, în articolele 9 și 14 ale Pactului internațional privind drepturile civile și politice.

Facem de asemenea referire la articolele 2 și 16 ale Convenției împotriva torturii și altor pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, ratificată de România la 18 decembrie 1990, care prevăd interzicerea torturii și a altor acte de tratamente sau pedepse cu cruzime, inumane sau degradante ca fiind unul dintre puținele standarde de drepturile omului absolute și care nu admit derogare. De asemenea, am dori să atragem atenția Guvernului Excelenței voastre asupra articolului 12 al Convenției, care impune autorităților competente să efectueze o investigație promptă și imparțială ori de câte ori există motive rezonabile să se creadă că au fost săvârșite acte de tortură, și asupra articolului 7 al Convenției, care impune statelor părți să acționeze în justiție persoanele suspectate că ar fi comis acte de tortură.

În acest context, reamintim că Raportorul Special pentru tortură și alte tratamente crude, inumane sau degradante a declarat că izolarea și conționarea, aplicate chiar și pe o perioadă scurtă de timp, sunt în contradicție cu interzicerea torturii și relelor tratamente, și a solicitat interzicerea absolută a acestor practici (a se vedea A / HRC / 22/53, paragraful 63).

Mai mult decât atât, faptele descrise anterior par a contraveni Convenției privind drepturile persoanelor cu dizabilități, ratificată de România la 31 ianuarie 2011, care este cel mai înalt standard internațional pentru promovarea și protejarea drepturilor persoanelor cu dizabilități. Dorim să subliniem în special drepturile persoanelor cu dizabilități, așa cum sunt consacrate în articolele 10 (dreptul la viață), 14 (libertatea și securitatea persoanei), 15 (dreptul de a nu fi supus torturii sau tratamentelor ori pedepselor cu cruzime, inumane sau degradante), 16 (dreptul de a nu fi supus exploatării, violenței și abuzurilor), 17 (protejarea integrității persoanei), 19 (viața independentă și incluziune în comunitate), 25 (sănătate) și 28 (standard de viață adecvat și protecția socială) ale Convenției privind drepturile persoanelor cu dizabilități.

Articolul 14, coroborat cu articolul 5 al Convenției, interzice reținerea ilegală și/sau arbitrară pe motive de dizabilitate, inclusiv închiderea în instituții rezidențiale. Articolul 15 al Convenției e complementar altor instrumente privind drepturile omului referitoare la interzicerea torturii sau a oricărei forme de tratament cu cruzime, inuman sau degradant cauzat sub orice pretext sau circumstanță, iar articolul 16 afirmă dreptul persoanelor cu dizabilități de a nu fi supuse violenței, abuzului și exploatării. Pentru a preveni apariția tuturor formelor de abuz și pentru a ajuta victimele să depună plângeri în fața organelor judiciare, articolul 16 (3) instituie obligația statelor de a asigura monitorizarea independentă a tuturor facilităților și programelor destinate servirii persoanelor cu dizabilități.

Articolul 19 asigură dreptul persoanelor cu dizabilități de "a-și alege locul de reședință și unde și cu cine trăiesc, în condiții egale cu celelalte persoane și nu sunt obligate să trăiască într-un anumit regim de viață", de asemenea prevăzând că statele părți au obligația de a asigura "accesul la o gamă de servicii de asistență la domiciliu rezidențială la alte servicii de suport comunitare, inclusiv asistența personală necesară pentru a sprijini viața și incluziunea în comunitate și pentru a preveni izolarea și segregarea față de comunitate". Traiul în comunitate necesită recunoașterea dreptului persoanelor cu dizabilități de a avea acces la programe de locuințe publice, așa cum prevede articolul 28 al Convenției privind drepturile persoanelor cu dizabilități.

În ceea ce privește dreptul de a obține tragerea la răspundere, și remedii pentru încălcări ale drepturilor, articolul 13 al Convenției se referă la un drept de acces la justiție pentru persoanele cu dizabilități deplin și de sine stătător. Atâta timp cât instituționalizarea continuă și persoanele cu dizabilități sunt private de libertate prin orice modalitate, statele ar trebui să asigure exercitarea efectivă a drepturilor acestora de a ajunge în fața unei instanțe pentru a contesta legalitatea și caracterul arbitrar al detenției și pentru a primi remediul adecvat. Pentru a asigura un acces efectiv la justiție pentru persoanele cu dizabilități, statele ar trebui să instituie proceduri de a depune plângeri și să ofere consiliere juridică și alte servicii de sprijin într-o manieră care să țină cont de nevoile individuale ale persoanelor cu dizabilități pentru a le asista în a-și aduce cauza în fața actorilor justiției.

Textele complete ale instrumentelor și a standardelor privind drepturile omului amintite mai sus sunt disponibile la www.ohchr.org sau pot fi furnizate la cerere.

Având în vedere urgența acestei chestiuni, am aprecia un răspuns cu privire la măsurile inițiale pe care le-a luat Guvernul Excelenței voastre pentru a proteja drepturile persoanelor menționate mai sus, în conformitate cu instrumentele internaționale.

Deoarece este responsabilitatea noastră, în cadrul mandatelor pe care ni le-a conferit Consiliul pentru Drepturile Omului, să încercăm să clarificăm toate cazurile aduse în atenția noastră, am fi recunoscători pentru furnizarea observațiilor pe care le aveți cu privire la următoarele aspecte:

1. Vă rugăm să furnizați orice informații suplimentare și orice comentariu pe care le aveți asupra afirmațiilor sus-menționate.
2. Vă rugăm să indicați cadrul legal care permite închiderea persoanelor cu dizabilități în instituții, menționând modul în care respectă obligațiile internaționale ale statului român.
3. Vă rugăm să furnizați informații privind procesele de dezinstituționalizare și alte măsuri adoptate pentru a asigura că persoanele cu dizabilități nu sunt forțate să locuiască în instituții, și că pot accesa sprijin pentru a face tranziția către comunități și a duce vieți independente.
4. Vă rugăm să furnizați detaliile consultărilor avute cu persoanele cu dizabilități transferate de la instituția Măciuca către alte instituții rezidențiale pentru a determina cele mai potrivite condiții de locuit alese de acestea, precum și măsurile luate pentru a se asigura că aceste alegeri sunt respectate.
5. Vă rugăm să furnizați detaliile cu privire la ce măsuri au fost luate pentru a preveni, detecta și adresa toate formele de violență și abuzur comise împotriva persoanelor cu dizabilități, inclusiv măsuri care vizează descurajarea încălcărilor drepturilor omului motivate de dizabilitate și remedii acordate victimelor.
6. Vă rugăm să furnizați detaliile și, acolo unde sunt disponibile, rezultatele oricăror investigații efectuate în legătură cu presupusele decese ale celor zece persoane din instituția Măciuca în 2016. Au fost impuse sancțiuni penale, disciplinare sau administrative

autorităților responsabile și au fost furnizate remedii familiilor persoanelor decedate? Dacă nu s-au efectuat anchete sau dacă acestea nu au fost concludente, vă rugăm să explicați de ce.

7. Vă rugăm să detaliați orice măsuri adoptate pentru a preveni viitoare încălcări ale drepturilor omului și viitoare victime printre persoanele cu dizabilități care rămân în instituții rezidențiale din întreaga țară. Vă rugăm să explicați dacă există vreo monitorizare independentă a acestui tip de instituții, proceduri de reclamație accesibile și asistență juridică sau alt sprijin adecvat, precum sprijinul în comunicare pentru a permite victimelor să se exprime.

În timp ce așteptăm un răspuns, vă solicităm ca toate măsurile provizorii necesare să fie luate pentru a opri presupusele încălcări și pentru a împiedica reparația acestora și, în cazul în care investigațiile susțin sau sugerează că afirmațiile acuzatoare ar fi corecte, să fie asigurată tragerea la răspundere a oricărei persoane responsabile de presupusele încălcări.

Intenționăm să ne exprimăm în mod public îngrijorările în viitorul apropiat, deoarece, în opinia noastră, informațiile pe care se va baza comunicatul de presă sunt suficient de credibile pentru a indica o problemă care să justifice o atenție imediată. De asemenea, considerăm că publicul larg trebuie alertat asupra potențialelor implicații ale afirmațiilor acuzatoare sus-menționate. Comunicatul de presă va indica faptul că am fost în contact cu guvernul Excelenței Voastre pentru a clarifica problema/ problemele în cauză.

Răspunsul Guvernului Excelenței Voastre va fi făcut disponibil într-un raport care va fi prezentat Consiliului pentru Drepturile Omului pentru examinare.

Vă rugăm să agreeți, Excelența Voastră, expresia înaltei noastre considerații,

Elina Steinerte

Vice-Președinte al Grupului de Lucru privind detenția arbitrară

Catalina Devandas-Aguilar

Raportor Special cu privire la drepturile persoanelor cu dizabilități

Agnes Callamard

Raportor Special cu privire la execuțiile extrajudiciare, sumare sau arbitrare

Dainius Puras

Raportorul Special privind dreptul tuturor de a se bucura de cel mai înalt standard realizabil de sănătate fizică și mintală

Nils Melzer

Raportor Special cu privire la tortură sau alte tratamente ori pedepse cu cruzime, inumane sau degradante